

№ 1/1953.

FINANSUTSKOTTETS betänkande № 1/1953 med anledning av Ålands landskapsstyrelses framställning till Ålands landsting med förslag till ändring av Landstingets beslut om antagande av första tillägg till ordinarie inkomst- och utgiftsstaten för år 1952 (6/1953).

Utskottet har i ärendet hört landskapsagronom Ernst Johansson, som förklarade, att tillsvidare endast kunnat beviljas lån åt tre sammanslutningar, nämligen Kökar fiskeriandelslag för anskaffande av fisktransportbåt, Bröderna Strandbergs rökeri i Jomala för inrättande av fiskrökeri och Ålands Andelsslakteri för inrättande av ytterligare frysrum. Det sist nämnda lånet är likväl tillsvidare utnyttjat. Övriga ansökningar har måst avslås på den grund, att sökandeföretagen inte varit sammanslutningar av fiskare eller sammanslutningar, där fiskare utgjort en väsentlig del av medlemmarna. På grund härav och på fiskeriintendentens förslag har landskapsstyrelsen gjort ovannämnda framställning.

Utskottet anser i likhet med landskapsstyrelsen att en uppmjukning av villkoren för erhållande av lån vore på sin plats. Den åländska fiskerinäringen har som känt stora svårigheter att kämpa med och hittills vidtagna åtgärder har inte medfört så stora framsteg, som hade väntats. Framför allt borde fiskkonserveringen utvecklas och moderniseras så att fiskarna inte blir så beroende av transporterna som hittills har varit fallet. Kunde små konserveringsföretag med modern utrustning fås till stånd i skärgården, så skulle redan detta medföra ett avsevärt större ekonomiskt utbyte för fiskarbefolkningen.

Då åländska fiskarsammanslutningar inte finnas som kunde utnyttja dessa lånemöjligheter på ett för fiskerinäringen lämpligt sätt, bör bestämmelserna uppmjukas så, att även andra intresserade kunde få lån ur anslaget. Utskottet anser därvid yrkesfiskarna själva vara de, som ligga närmast till hands. I synnerhet vid beviljande av lån åt småföretag borde fiskare kunna utnyttja lånen på ett sätt, som skulle komma fiskarbefolkningen direkt till gagn. Däremot borde lån inte beviljas åt sådana sökande, som inte kunna hänföras till fiskarnas yrkesgrupp, annat än i sista hand. Anslaget bör uppenbarligen inte få utnyttjas till att möjliggöra större affärsförtjänster för fiskuppköpare och andra som köpa och sälja fisk, men detta kan bli enda utvägen att få en förbättring till stånd.

Utskottet anser alltså, att lån i första hand borde beviljas fiskarnas egna sammanslutningar, såsom landskapsstyrelsen föreslagit. I den mån anslaget inte på detta sätt kan utnyttjas, borde lån beviljas åt enskilda fiskare för anskaffning av sådan utrustning, som på ett mera bestående sätt kan vara fiskarbefolkningen till nytta. Skulle anslaget

inte heller på detta sätt bli förbrukat kan lån beviljas även åt andra personer på sådana villkor, att lånemedlens användning på ett bestående sätt kommer fiskarbefolkningen till gagn.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet värdsamt föreslå

att Landstinget måtte besluta, att anslaget till lån för höjande av fiskhushållningen i landskapets första tilläggsbudget för år 1952 får användas för beviljande av lån till ändamål, som äro ägnade att varaktigt främja fiskerihushållningen i landskapet.

Mariehamn, den 9 mars 1953.

På finansutskottets vägnar:

K.A. Helin.
K.A. Helin.

Rolf Sundman.
Rolf Sundman.

I ärendets behandling ha ordföranden Helin, viceordföranden Bengtz och ledamöterna Häggblom, Lennart Mattsson och Andersson deltagit.